

Bài Bốn

Được thắp vào Christ để trở thành một phần của cây sự sống

Đọc Kinh văn: Sáng. 2:9; 1 Cô. 6:17; La. 11:17, 24; Gi. 15:1, 4-5

I. Kinh Thánh khải thị rằng mối quan hệ Đức Chúa Trời muốn có với con người là Ngài và con người trở nên một—1 Cô. 6:17:

- A. Mỗi khi đến với Kinh Thánh, chúng ta cần vận dụng một nguyên tắc—nguyên tắc Đức Chúa Trời muốn là một với những người được chọn của Ngài—Gi. 14:20.
- B. Mục đích chính của Đức Chúa Trời là làm cho chính Ngài trở nên một với con người và làm cho con người trở nên một với Ngài—Êph. 4:4-6.
- C. Đức Chúa Trời muốn sự sống thần thượng và sự sống phàm nhân được kết hiệp trở nên một sự sống.
- D. Đường hướng trung tâm của gia tể Đức Chúa Trời là làm cho Đức Chúa Trời và con người, con người và Đức Chúa Trời, trở nên một thực thể và cả hai sẽ có cùng một nếp sống bởi cùng một sự sống với cùng một bản chất—Khải. 22:17.
- E. Trong sự nhục hóa, Christ đã đem Đức Chúa Trời vào trong con người; và trong sự phục sinh, Ngài đã đem con người vào trong Đức Chúa Trời; bởi điều này, Ngài hoàn thành sự hòa lẫn Đức Chúa Trời và con người thành một—La. 8:3; 1:3-4:
 - 1. Chúng ta ở trong Christ, và Ngài ở trong chúng ta; Ngài và chúng ta trở nên một người—1 Cô. 12:12.
 - 2. Christ đã trở nên chúng ta, và chúng ta đã trở nên Ngài—Hê. 2:14, 11.

I. Mối quan hệ Đức Chúa Trời muốn có với con người là Ngài và con người được thắp vào nhau và nhờ đó trở nên một trong mối liên hiệp hữu cơ—La. 6:3-5; Gi. 15:4-5:

- A. Sự sống thắp ghép không phải là sự sống hoán đổi, mà đó là sự hòa quyện của sự sống phàm nhân với sự sống thần thượng—1 Cô. 6:17.
- B. Trong sự thắp ghép, hai sự sống tương đồng được kết hiệp và khi đó, cùng lớn lên cách hữu cơ—La. 11:24:
 - 1. Vì sự sống phàm nhân của chúng ta được làm nên trong hình ảnh của Đức Chúa Trời và theo hình dạng của Đức Chúa Trời nên sự sống ấy có thể kết hiệp với sự sống thần thượng—Sáng. 1:26.
 - 2. Sự sống phàm nhân của chúng ta giống với sự sống thần thượng; do đó, sự sống thần thượng và sự sống phàm nhân có thể được thắp vào nhau và sống cùng nhau.
- C. Để chúng ta được thắp vào Christ, Ngài phải trải qua các tiến trình nhục hóa, chịu đóng đinh và phục sinh hầu trở nên Linh ban-sự-sống—Gi. 1:14; 1 Cô. 2:2; 15:45.
- D. Chúng ta đã được thắp vào Christ là cây sự sống, và sự thắp ghép này làm cho chúng ta trở nên một với Ngài—La. 11:24:
 - 1. Christ và tín đồ là một cây; Ngài là cây nho, và chúng ta là các nhánh—Gi. 15:1, 5a, 4a.
 - 2. Christ trở nên sự sống, bản chất, và thân vị của chúng ta—Côl. 3:4, 10-11; Êph. 3:17a.
- E. Là những người được tái sinh được thắp vào Christ, chúng ta nên sống sự sống thắp ghép, tức sự sống mà trong đó hai bên được kết hiệp với nhau để lớn lên cách hữu cơ:
 - 1. Vì đã được thắp vào Christ, chúng ta không nên sống bởi chính mình nữa; trái lại, chúng ta nên để cho Đấng Christ thể linh sống trong chúng ta—Ga. 2:20.
 - 2. Chúng ta không nên sống bởi xác thịt hoặc bản thể thiên nhiên của mình nữa, nhưng nên sống sự sống thắp ghép bởi linh hòa quyện—Linh thần thượng hòa quyện với nhân linh được tái sinh—1 Cô. 6:17; La. 8:4.
- F. Trong sự sống thắp ghép, sự sống phàm nhân không bị loại trừ nhưng được sự sống thần thượng làm cho mạnh mẽ, nâng cao và phong phú—Ga. 2:20; 4:19; Êph. 3:16-17a:

1. Trong sự sống tháp ghép, nhánh vẫn giữ lại những đặc tính cốt yếu của nó nhưng được làm cho mạnh mẽ, nâng cao và biến đổi nhờ được tháp vào một sự sống cao hơn—Gi. 15:4-5; La. 11:17.
2. Trong sự sống tháp ghép, sự sống thần thượng hành động trong chúng ta để đào thải các yếu tố tiêu cực:
 - a. Sự sống thần thượng hành động cách dần dần để loại trừ bất cứ điều gì thiên nhiên.
 - b. Sự sống thần thượng nuốt mất những khuyết điểm và suy nhược của chúng ta.
 - c. Yếu tố tiêu cực của tính khí chúng ta bị giết chết và khi ấy, thay vì ném bỏ tính khí của chúng ta, Chúa sẽ nâng cao và sử dụng tính khí ấy.
3. Trong sự sống tháp ghép, sự sống thần thượng làm phục sinh cõi thọ tạo nguyên thủy của Đức Chúa Trời và nâng cao các quan năng của chúng ta—Gi. 11:25; Êph. 4:23:
 - a. Khi sự sống thần thượng đào thải những điều tiêu cực thì sự sống ấy hành động để làm phục sinh cõi thọ tạo nguyên thủy của Đức Chúa Trời.
 - b. Bằng cách này, các quan năng nguyên thủy của chúng ta—các chức năng được ban khi chúng ta được tạo nên—được phục hồi, được làm cho mạnh mẽ và được nâng cao—Ga. 2:20.
4. Trong sự sống tháp ghép, sự sống thần thượng cung ứng sự phong phú của Christ cho các phần bên trong của chúng ta và dầm thấm toàn bản thể chúng ta—La. 12:2; 8:29-30.

I. Là cây sự sống, Christ là hiện thân của Đức Chúa Trời là sự sống cho chúng ta, và khi được tháp vào Christ, chúng ta được liên hiệp với Ngài cách hữu cơ, và bởi đó, chúng ta là một phần của cây sự sống—Côl. 2:9; Gi. 15:1, 4-5:

- A. Chúng ta không chỉ ăn Christ là cây sự sống, mà chúng ta còn liên hiệp với Ngài và là một phần của Ngài—1 Cô. 6:17.
- B. Cây sự sống là để ban phát sự sống thần thượng vào chúng ta; khi chúng ta, các nhánh, luôn ở trong cây nho, chúng ta sẽ nhận lãnh sự ban phát sự sống từ cây sự sống và sống như một phần của cây sự sống—Gi. 15:5; La. 8:2, 10, 6, 11; đc. Phil. 4:13.
- C. Là cây sự sống, Christ là vì gia tể thần thượng để ban phát chính Ngài vào chúng ta; là các nhánh của cây nho, chúng ta luôn ở trong Ngài, và Ngài luôn ở trong chúng ta.
- D. Khi chúng ta luôn ở trong cây nho thì có sự ban phát của Đức Chúa Trời vào chúng ta, một sự ban phát sự sống từ cây sự sống vào các nhánh; sự ban phát này làm cho chúng ta trở thành những Thần-nhân—La. 8:10, 6, 11.
- E. Luôn ở trong Christ là cây nho là nhận Ngài làm nơi cư ngụ của chúng ta, đây là kinh nghiệm cao nhất và đầy trọn nhất về Đức Chúa Trời; cư ngụ trong Christ là có nếp sống trong Christ, nhận Ngài là mọi sự của chúng ta—Thi. 90:1; 91:1, 9.
- F. Nếu sống như một phần của cây sự sống, chúng ta sẽ không quan tâm đến thiện ác, nhưng quan tâm đến sự sống, và chúng ta sẽ biện biệt các vấn đề không theo đúng sai nhưng theo sự sống và sự chết—Sáng. 2:9, 16-17; 2 Cô. 11:3.